

ligeoverfor de andre Love, som her ere forelagte, og som paa en Maade danne en Heelhed med denne, er i en Slags Forlegenhed med at skulle forkaste den, troer jeg dog, man heller maa gjøre det, for at forsøge, om vi ikke ved et andet System kunne faae det, som er det Væsentlige, og som de to sidste ærede Talerere meget urgerede, nemlig Sikkerhed for de Umhyndiges Midler, ikke den Sikkerhed, som bestaaer i at tabe i Fællesskab, men den, at de muligens slet ikke tabe, men hellere vinde. — Der er talt meget om de Foranstaltninger, som man skulde træffe for at fordele Ublaanene, men dertil svarer jeg, at man skal gjøre Gødet af To; enten skal man lade Kapitalerne blive, hvor de naturligt høre hjemme, og simpelt lade dem forvalte ved Børgemaal, eller ogsaa skal man, naar man vil være Bankiers, kaste alle andre Hensyn end en god Forvaltning og en behørig Sikkerhed for Midlerne tilside. So flere Indtægter, jo større Sikkerhed, der kan staaes for disse Midler, desto ærligere og redeligere handler Staten imod de Umhyndige; men derfor den tager noget andet Hensyn end det at give Umhyndingerne en god Sikkerhed for deres Penge og den størst mulige Indtægt, saa gjør den Uret. Raantagerne har Staten slet Intet med at bestille, lad dem sørge for sig selv. — Der har været meget Spørgsmaal om, hvorvidt der skal være een, tre, fem eller flere saadanne Raanekasser, og man har sagt, at der var størst Sikkerhed i de færreste, idet Tabene derved blive fordeelte paa mange forskjellige Deeltagere; men der en Usikkerhed, som man reent har overseet, nemlig den, at et heelt Oверformynderi paa forskjellig Maade kan spises i een Mundfuld. Der kan indtræffe uheldige Tilstande i Staten, Omvæltninger eller Røveri, som paa eengang kunne tilintetgjøre Formuer, der ere samlede paa et enkelt Sted, og om der ikke var anden Grund til at holde dem spredte paa flere Steder og i flere Landsdele, saa vil jeg anfæe denne for tilstrækkelig. Fem Oверformynderier forekomme mig at være noget mange, og det i Ribe. Stift f. Ex. synes mig overflødig. De naturligste Steder for Institutioner af denne Art forekomme mig at være Sjælland, hvor Kjøbenhavn da vistnok er det bekvæmteste, Ødense og Viborg; men jeg seer ingen

Grund, hvorfor enhver af disse Banker skal have sit bestemte Distrikt, hvorfor Enhver ikke skulde kunne bestemme, hvilken af disse Bankierer han har meest Tillid til, thi derpaa kommer det dog meest an. Med al Ære og Respekt for den ærede Justitsminister som Oверbankier og for det Kontor, som han har forlangt for sig til at føre Tilshyn med disse Forretninger, er det Tilshyn, som udøves paa Stedet, mere efterretteligt, og det ligger i en væsentlig Grad i Stedligheden. Naar jeg med Opmærksomhed gennemlæser et, som det forekommer mig, meget godt Skrift, vi have faaet tilsendt, om Oверformynderiet her i Kjøbenhavn, saa troer jeg, at det, der skulde bringe til at holde paa de 5 Oверformynderier, er, at der selv for det nævnte behøves en ikke ringe Grad af Stedlighed, men man mærker det ikke, naar man tager Forsøget fra Kjøbenhavns Oверformynderi; thi de, der høre derunder eller staae i Forbindelse dermed, have ikke længere til Centralisationsstedet end en god Spadsferetour, men anderledes forholder det sig, naar man kommer ud paa Landet. Jeg taler ikke om Raantagerne, thi de maae finde sig i at gaae langt, men om Umhyndingerne, og jeg vil i den Henseende henvise til det nævnte Skrift, Pag. 27, hvor der siges, at saa længe det originale Aktiv er i Oверformynderiets Børg, foresalder der mange Transaktioner, og der tilføies: „Til den Ende maa der undertiden udenfor den sædvanlige Expeditionstid berammes Samlinger, der kunne være talrige, naar de Paagældende møde ved Kuratorer, Lavbørgere, Identitetsvidner, Konsulenter eller med Kreditorer, der skulle modtage de udbetalte Penge o. s. v.“ Naar man forudsætter Møder af den Art og tænker sig, at Folk skulle reise fra Skagen til Kjøbenhavn for at beeltage deri, vil man see, at det kan blive overordentlig vidtløftigt; det er allerede langt nok at reise fra Skagen til Viborg. Jeg kunde nævne mange Steder af det nævnte Skrift, men jeg vil endnu kun henvise til, hvad der findes Side 45, hvor der klages over, at det er vanskeligt i disse Tider at finde Rede paa, hvilke Folk det er, man har med at bestille, da de ofte opgive deres Navne urigtigt og hyppigt skifte Bopæl. Den ærede Forfatter siger, at i Kjøbenhavn kan det endda gaae, da